



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 33/23
12.4.2023.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужиоца ..., чији је пуномоћник Марија Митровић, адвокат из Новог Сада, ул. Максима Горког бр.17/II, против тужених “Alo media system” д.о.о. из Београда, ул.Косовска бр.26/III, Душка Вукајловића из Београда, ул.Косовска бр.26/III, Дејана Новаковића из Београда, ул.Косовска бр.26/III, Тамаре Величковић из Београда-Земун и Виктора Петровића из Београда, ул.Косовска бр.26/III, чији је заједнички пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из Београда, ул. Македонска бр. 44, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужених изјављене против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ бр. 284/22 од 17.11.2022.године, у седници већа одржаној дана 12.4.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ бр. 284/22 од 17.11.2022.године, у ставу другом изреке, па се **ОДБИЈА**, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени “Alo media system” д.о.о., Душко Вукајловић и Тамара Величковић, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на претпоставку невиности, части и угледа, солидарно исплате износ од 50.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом почев од 17.11.2022.године па до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ бр. 284/22 од 17.11.2022.године, у ставу четвртном изреке, па се **ОДБИЈА**, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени Душко Вукајловић и Тамара Величковић, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност солидарно исплате износ од 50.000,00 динара, са припадајућом законском

затезном каматом почев од 17.11.2022.године па до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ бр. 284/22 од 17.11.2022.године, у ставу седмом изреке, па се **ОДБИЈА**, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени Виктор Петровић, главни и одговорни уредник дневних новина “Ало” да увод и изреку ове пресуде објави најкасније у другом наредном броју дневних новина “АЛО”, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу осмом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ бр. 284/22 од 17.11.2022.године, па се обавезује тужилац да туженима “Alo media system” д.о.о., Душку Вукајловићу, Дејану Новаковићу, Тамари Величковић и Виктору Петровићу накнади трошкове парничног поступка у износу од 202.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженима исплати износ од 29.800,00 динара, на име накнаде трошкова другостепеног поступка, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом ставом првим изреке дозвољено је преиначање тужбе извршено поднеском од 02.12.2021.године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени “Alo media system” д.о.о. из Београда, Душко Вукајловић из Београда и Тамара Величковић из Београда да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на претпоставку невиности, части и угледа, солидарно исплате износ од 50.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом почев од 17.11.2022.године па до исплате, све у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде, под претњом извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца преко износа из става другог изреке од 50.000,00 динара, до траженог износа од 200.000,00 динара, а за износ од још 150.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени Душко Вукајловић и Тамара Величковић, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност, солидарно исплате износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.11.2022.године па до исплате, све у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде, под претњом извршења. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца преко износа из става четвртог изреке пресуде од 50.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара, а за износ од још 50.000,00 динара. Ставом шестим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужилац тражио да се обавезе Дејан Новаковић, одговорни уредник портала

www.alo.rs да са следећег линка : ... , уклони текстове под насловом : “ Ударао је по лицу! У овом стану је АА претукао ВВ!”, “Дала изјаву у полицији! А ударао В по лицу, ево зашто је дошло до сукоба!”, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде, под претњом извршења.Ставом седмим изреке, обавезан је тужени Виктор Петровић, главни и одговорни уредник дневних новина “Ало” да увод и изреку ове пресуде објави најкасније у другом наредном броју дневних новина “АЛО”, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом извршења.Ставом осмим изреке, обавезани су тужени “Аlo media system” д.о.о., Душко Вукајловић, Дејан Новаковић, Тамара Величковић и Виктор Петровић, да тужиоцу АА накнаде трошкове парничног поступка у износу од 126.800,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Против наведене пресуде, благовремену жалбу су изјавили тужени побијајући је у ставу другом, четвртном, седмом и осмом изреке, из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност првостепене одлуке у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 ЗПП, Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужених основана.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је дана ... године у 14.30 на интернет издању дневних новина “Ало” објављен текст под насловом: “Ударао је по лицу! У овом стану је АА претукао ВВ!”, и под насловом: “АА претукао је ВВ у јутарњим часовима у стану на ...!”, у којем се између осталог наводи: “... је након сукоба отишла у Ургентни центар где су јој констатоване повреде на лицу. Како “Ало!” сазнаје, Б и А су се посвађали када је ... у његовом телефону нашла разне љубавне поруке, после чега је он физички насрнуо на њу и нанео јој повреде. А је Б претукао у елитном стану на ..., који је у њеном власништву већ неко време...”. У оквиру текста је објављена фотографија тужиоца и његове супруге ББ. У коментарима у оквиру текста се између осталог наводи “А ударао Б по лицу, ево зашто је дошло до сукоба.” Истог дана објављен је текст у 17:15 са насловом “Дала изјаву у полицији! А ударао Б по лицу, ево зашто је дошло до сукоба!”, и поднасловм “ББ констатоване су повреде на лицу у Ургетном центру!” а у тексту се наводи:” АА је претукао ББ јутрос у пет сати, након чега је напустио стан на пријавила је супруга полицији, након чега је отишла у Ургенти центар, где јој је констатована повреда ока. Како “Ало!” сазнаје Б и А су се посвађали када је ... у његовом телефону нашла разне љубавне поруке, после чега је он физички насрнуо на њу и нанео јој повреде.надаље се у тексу наводи: “ Б је сама дошла у Ургентни центар са повредом ока. Лекару се пожалила да је дошла јер ју је муж ударио, а лекар је цео случај пријавио дежурном полицајцу. Б је обавила разговор са дежурним полицајцем, ком је рекла да је након свађе са супругом дошло до сукоба где ју је ударио- каже изво са лица места за “Ало!”.”, као и “Полиција покушава да ступи

у контакт са Б, а такође су тражили њеног супруга на адреси становања, где нису успели да га пронађу” и “Даљом истрагом након што буду дали изјаву и након што Б достави степен повреде, одлучиће се о даљем поступку.” У оквиру текста објављена је фотографија тужиоца и његове супруге ББ.У коментарима у оквиру текста се између осталог наводи: “ А тукао Б пред њиховом двомесечном ћерком.” Дана 20.04.2018.године у штампаном издању дневних новина “Ало” објављен је текст под насловом: “Моја жена је ...!”, а у тексту се наводи :” Физичко насиље , које је ... ББ доживела од свог супруга АА, крајња је последица психичког малтретирања, које она већ дуже време преживљава у браку, сазнаје “Ало!”. Наиме, иако је за јавност изгледало да она живи и бајци, сада се откривају детаљи који говоре управо супротно. А је, како тврди добро обавештени извор за “Ало!” , већ дуже време понижавао А, а највише је волео да то ради у друштву најближих пријатеља.” У антрфилеу је наведено: “ Он је А стално понижавао, а највише је волео да то ради у друштву.”открива наш извор.” У оквиру текста објављена је фотографија тужиоца и његове супруге ББ. У антрфилеу текста под називом “Весна Станојевић:наилници увек тврде да су невини.”, дато је стручно мишљење координатора Сигурне куће Весне Стојановић. Пресудом Првог основног суда у Београду Кн.бр.55/2018 од 25.04.2019.године, АА је оглашен кривим што је дана ... године, око 4,30 часова у Београду у улици ..., у стану у ком је живео са оштећеном и заједничким дететом, свестан свог дела чије је извршење хтео, а чија способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била смањена али не и битно и свестан забрањености истог, применом насиља угрозио интегритет члана породице, супруге оштећене БА, на тај начин што је , након што је дошао из града у стан под дејством алкохолаи заспао у дневној соби, и након што га је супруга пробудила и тражила да јој објасни зашто се са свог мобилног телефона дописује са три различите женске особе и размењује поруке љубавног садржаја, које поруке је истог јутра видела, најпре је вређао речима: “курво, курветино, ко је тебе довезао кући, ко је тебе ј*** вечерас”, на које речи му је оштећена узвратила речима:” мама ти је курва”, а затим задао више удараца у пределу главе затвореном шаком, од којих удараца је оштећена пала на под, након тога ју је ухватио и повукао за косу , услед чега је оштећена задобила повреду у виду нагњечине у теменом делу поглавине по средини, нагњечине у потиљачном пределу поглавине са десне стране, огуљотину у пределу полеђине носа, што се квалификује као лака телесна повреда, чиме је извршио кривично дело Насиље у породици из чл. 194 став 1 кривичног законика, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од 3 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Тужени Душко Вукајловић је био одговорни уредник дневних новина “Ало!” у време објављивања спорних текстова, тужени Дејан Новаковић је био одговорни уредник интернет издања, тужена Тамара Величковић је аутор спорних текстова, а тужени Виктор Петровић је садашњи одговорни уредник дневних новина “Ало!”.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је применом одредби 9, 73, 74, 80, 101, 102, 103, 112, 113, 114, 115 и 120 Закона о јавном информисању и медијима, те одредби члана 200 Закона о облигационим односима, нашао да су тужени проузроковали нематеријалну штету тужиоцу која се огледа у повреди части и угледа, повреди права на приватност-објављивањем фотографије тужиоца без његове сагласности, и повреди права на претпоставку невиности, с обзиром да су информације објављене у предметном тексту супротно одредбама Закона о јавном информисању и медијима, јер пре објављивања текста тужени нису са пажњом примереном околностима утврдили истинитост и потпуност информација. Првостепени суд налази да иако је садржина текстова била усмерена на сам акт насилничког понашања, чиме је јавност била обавештена о самом догађају на основу информација којима су аутори могли располагати у кратком временском периоду, те да су тужени садржину текстова посветили сагледавању свих аспеката извршеног насиља, као веома присутног и распрострањеног социјалног проблема, ипак се у наведеним текстовима налазе и информације које нису тачне и проверене, а то су да је тужилац оштећену “претукао” и то “пред њиховом двомесечном ћеркицом”, с обзиром да је сама ББ у свом исказу датом пред Првим ОЈТ у Београду, дана 24.04.2018.године навела да је оставила бебу да спава и дошла у дневну собу. Даље, првостепени суд налази да изнете информације нису биле проверене, те да су тужени подробно извештавали износећи информације које су тек касније утврђене у кривичном поступку, чиме су извршили квалификацију предузетих радњи тужиоца у смислу означавања тужиоца као учиниоца наведеног кривичног дела и то пре окончања кривичног поступка и доношења правноснажне и извршне пресуде, којом би тужилац био осуђен и оглашен кривим, што указује да су тужени повредили претпоставку невиности заштићену одредбом чл. 73 Закона о јавном информисању и медијима. Првостепени суд је такође нашао да је тужиоцу повређено право на приватност објављивањем његовог лика и непроверених информација из приватног живота, јер у конкретном случају није постојао интерес јавности да буде упознат са тужичевим ликом, те су тужени пре објављивања фотографија тужиоца морали прибавити његову сагласност, а што није учињено у конкретном случају. Одлучујући о висини нематеријалне штете, првостепени суд је нашао да износ од по 50.000,00 динара, представља правичну новчану накнаду за ове видове претрпљене штете, на који износ је тужиоцу досуђена и законска затезна камата почев од 17.11.2022.године, као дана доношења пресуде, у смислу одредбе члана 277 ЗОО.

Међутим, по оцени овога суда, првостепени суд је, на правилно утврђено чињенично стање, погрешно применио материјално право, одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете, на шта се основано указује жалбом тужених.

Наиме, погрешно налази првостепени суд да спорни текстови садрже информације које су сходно правилима ЗЈИМ, основ за накнаду штете коју

тужилац потражује, јер је објављивање истих учињено противно одредбама овог закона. Ово стога што су тужени у конкретном случају извештавали јавност о случају насиља у породици, односно о акту насиља над женом, као веома присутном и распрострањеном социјалном проблему, те је у смислу изнетог садржина спорних текстова била усмерена на сам акт насилничког понашања, чиме је јавност била обавештена о самом догађају на основу информација којима су аутори могли располагати у кратком временском периоду. Због тога се не ради о пуком изношењу информација из личног и породичног живота тужиоца, будући да је циљ информисања јавности у овом случају, превенција и заштита од свих облика насиља над женама. С тим у вези, по налажењу овог суда запослени у редакцији туженог поступали су са дужном новинарском пажњом приликом објављивања спорних информација, у смислу одредбе чл. 9 ЗЈИМ, јер су објављене информације дошле из поузданих извора са лица места, односно од истражних органа, као и из окружења тужиоца и његове тадашње супруге, те се с правом могло веровати у њихову истинитост, што је и потврђено правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду Кн.бр.55/2018 од 25.04.2019.године. Притом, без обзира на нетачност појединих навода у тексту и то да је тужилац оштећену “ударао по лицу” и “да је претукао” и то пред “њиховом двомесечном бебом”, оне у склопу осталих изнетих информација које су тачне, нису подобне да посебно повреде част и углед тужиоца, јер је очигледно да је извршио насиље над супругом. Надаље, околност да ли се наводи да је пребијена или да је претрпела више физичких повреда, није од значаја код утврђене чињенице да је оштећена поднела кривичну пријаву и да је тај поступак окончан осуђујућом пресудом, јер је тежиште ових информација насиље у породици.

Такође, овај вид медијског претеривања у информисању не може у конкретном случају довести до повреде права личности тужиоца, нити на повреду претпоставке невиности, само из разлога што у тренутку објављивања спорних текстова против тужиоца није била поднета кривична пријава, нити је био покренут кривични поступак, што је у међувремену учињено. Осим тога, тужилац није у јавности оглашен кривим и представљен као извршилац кривичног дела насиља у породици, већ је описано шта је урадио оштећеној супрузи и шта је она поводом тога учинила, односно да је тражила заштиту полиције и да је касније покренула поступак пред надлежним органима. Наиме, како је тужилац оштећену супругу ударао, вукао по поду, чупао за косу и нанео јој лаке телесне повреде, овакво извештавање представља изношење чињеница у вези са предметним догађајем, а не квалификацију кривичног дела и означавање тужиоца његовим извршиоцем.

Осим тога, по налажењу овог суда као другостепеног, околност да су тужени објавили више личних фотографија тужиоца, а нису га контактирали да би затражили одобрење за објављивање истих, нису од значаја у конкретном случају, односно не представља повреду права на приватност тужиоца. Ово стога, што је тужилац познат јавности као супруг ББ, и као такав је био сагласан

да се објаве фотографије са јавних догађаја на којима су се заједно појављивали. Иако је за свако поновљено објављивање фотографије потребна искључива сагласност титулара права на лик, у конкретном случају по налажењу овог суда тужиоцу није повређен овај вид права на приватност, јер је објављивање истих, као и његовог пуног имена и презимена, овога пута служило информисању јавности, па су запослени код првотуженог правилно прибегли и сликовном информисању, јер се радило о таквом случају насиља у породици који изазива пажњу јавности, не само зато што је у питању позната особа, већ и због бруталности начина на који је извршено наведено физичко насиље, будући да је тужилац супругу ударао, вукао по поду, чупао за косу и нанео јој лаке телесне повреде. Притом, изнето је од већег значаја као информација од значаја за јавност, него што је то заштита права личности тужиоца у конкретном случају, пошто претеже слобода информисања из чл. 10 Европске конвенције у односу на право на приватност, које је гарантовано чланом 8 исте. Стога, објављивање фотографија, не представља повреду права личности тужиоца на лик, јер је објављивање извршено у складу са одредбом чл 82 Закона о јавном информисању и медијима.

Имајући у виду да је захтев тужиоца за утврђење повреде права личности, претпоставке невиности и накнаду нематеријалне штете, неоснован, то је и захтев за објављивањем пресуде, такође неоснован, јер се ради о захтеву који проистиче из утврђеног стања по повреди права тужиоца, до које у конкретном случају није дошло.

Имајући у виду наведено, Апелациони суд је преиначио одлуку првостепеног суда и одбио тужбени захтев тужиоца као неоснован, те донео одлуку као у изреци ове пресуде, а на основу одредбе члана 394 тачка 4 ЗПП.

Преиначена је и одлука о трошковима поступка садржана у ставу осмом изреке побијане пресуде, па је овај суд у смислу одредбе члана 153 став 2 ЗПП, туженима досудио трошкове првостепеног поступка у износу од 202.500,00 динара и то за састав одговора на тужбу и два образложена поднеска у износу од по 22.500,00 динара (9.000,00 динара увећано за 150% за заступање четири парничне странке), за заступање на четири одржана рочишта у износу од по 26.250,00 динара, (10.500,00 динара увећано за 150% за заступање четири парничне странке) за приступ на два неодржана рочишта у износу од по 15.000,00 динара (6.000,00 динара увећано за 150% за заступање четири парничне странке), све одмерено према важећој Адвокатској тарифи, имајући у виду врсту и вредност предмета спора.

Одлука у ставу петом изреке ове пресуде, донета је у смислу одредби члана 165 ЗПП, обзиром да су тужени успели са жалбом у другостепеном поступку, те су им досуђени трошкови другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара на име састава жалбе, према важећој Адвокатској тарифи, те трошкови на име судских такси на жалбу и другостепену одлуку у износу од по

5.900,00 динара, према важећој Таксеној тарифи, што укупно чини износ од 29.800,00 динара.

**Председник већа-судија
Зорица Баковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић